

motstandsavisa

FEBRUAR 1971

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC PÅ OSLO KATEDRALSKOLE

Forhandlingsresultatet avslører

EEC

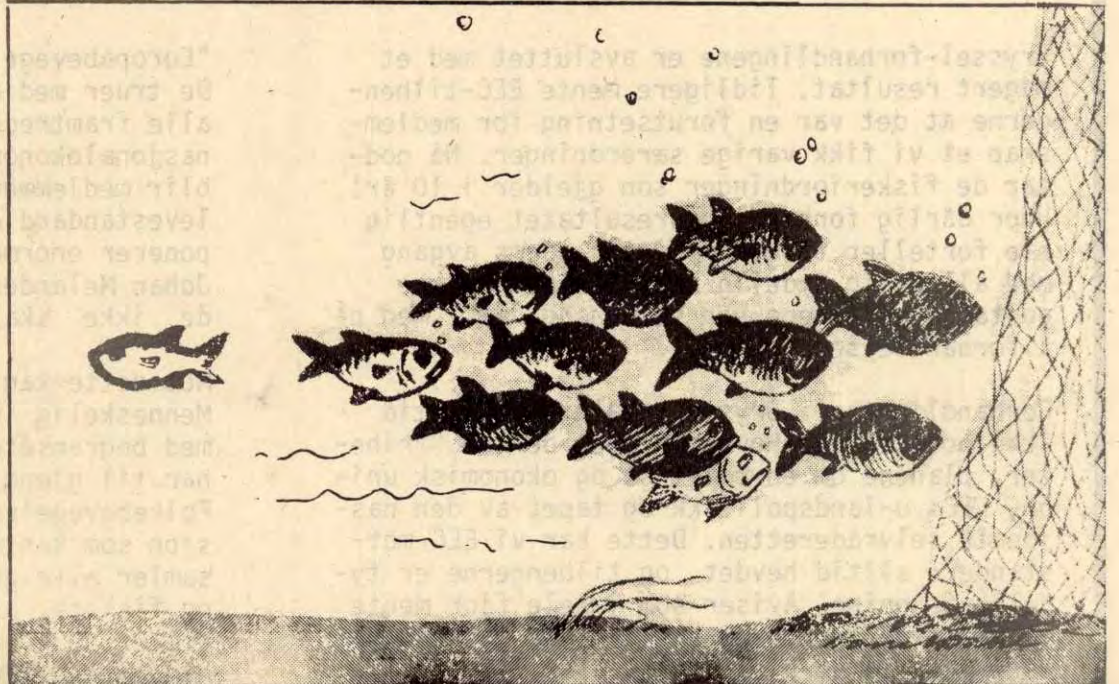
EEC-tilhengerne snakker ikke lenger om et godt forhandlingsresultat- det er akseptabelt! Vi blir oppfordret til å "foreta en helhetsvurdering" av fordeler og ulemper ved medlemskap, og ikke se på fiskeri- og jordbrukssektoren isolert. Dette har vi motstandere sagt helt siden forhandlingene startet, men vi tror allikevel det kan være av en viss interesse å vurdere de vilkårene regjeringen har oppnådd i Bryssel. Jordbruk og fiske danner tross alt grunnlaget for bosettingen i store deler av landet.

JORDBRUKET.

En direkte anvendelse av EEC's jordbruks-politikk i Norge ville påføre norske bønder et innteksttap på en milliard kroner pr år. (50% av den nåværende inntekten.) Det var derfor fra regjeringens side en forutsetning for medlemskap at vi fikk varige særordninger for jordbruket. Jordbruksorganisasjonene krevde at regjeringen skulle følge avskjermingslinja (dvs. å holde Norge helt utenfor EEC's jordbruksmarked, slik at vi kunne føre vår egen jordbrukspolitik.) Regjeringen så imidlertid bort fra dette og lanserte isteden mellomagslinja, (dvs. at myndighetene skulle ha muligheter til å understøtte norske jordbruksprodukter med penger.) Selv dette beskjedne kravet godtok ikke EEC, og sluttresultatet ble at vi fikk et støttesystem som mest av alt minner om veldedighet. De varige særordningene ble til overgangsordninger på 3 eller 5 år.

FISKET.

Også her ble de norske forhandlerne drevet fra skanse til skanse, inntil de satt igjen med et forhandlingsresultat som var så dårlig at selv ikke fiskeriministeren kunne godta det. Han gikk da også av få dager seinere

Hoem gikk ikke i garnet.

Det sentrale spørsmålet i forhandlingene var å sikre en varig fiskerigrense (innenfor den kan bare nordmenn fiske) på 12 mil. Dette fikk vi ikke. Det vi fikk var en juridisk bindende garanti

for fiskerigrensen i 10 år- etter det må vi "stole på EEC's politiske vilje." Den sjansen vil norske fiskere neppe ta. Noregs Fiskarlag har da også enstemmig avvist disse vilkårene.

EEC og skolen

Allerede i dag kan man med sikkerhet fastslå at utdanningspolitikken er et område som EEC-organene vil få større og større råderett over. Et medlemskap i Fellesmarkedet vil innebære en trussel mot norske skoleelevers og studenters muligheter til å påvirke norsk utdanningspolitikk. I dag retter skoleelevene og studentene sine krav mot myndighetene i Oslo. Man kan komme til å oppleve at kravene i framtida må adresseres til Bryssel!

Bakgrunnen for disse dystre perspektivene er i hovedsak følgende:

1. En av årsakene til opprettelsen av EEC var storkonsernernes behov for en sterk, over-

nasjonal stat som kunne legge forholdene til rette for dem. Dette gjør seg gjeldende på mange områder. Utdanningspolitikken er et godt eksempel. Denne blir i dag i stadig sterkere grad innrettet etter storkonsernernes behov. Resultater av dette kjenner vi alle: Sentralisering, standardiserte prøver, økt lesepress osv. På universitetene er resultatet blitt kortere og strammere studietid, mer obligatorisk undervisning og sterkere statlig kontroll.

2. Romatraktaten har flere bestemmelser som får direkte konsekvenser for utdanningspolitikken. I art. 128 slås det fast at yrkesopplæringa skal være felles for alle EEC-landene. EEC-organer-
Forts. s. 4.

Slutt opp om FOLKEBEVEGELSEN

Bryssel-forhandlingene er avsluttet med et magert resultat. Tidligere mente EEC-tilhengerne at det var en forutsetning for medlemskap et vi fikk varige særordninger. Nå godtar de fiskeriforordninger som gjelder i 10 år! Hvor dårlig forhandlingsresultatet egentlig ble forteller fiskeriminister Hoems avgang med all mulig tydelig het. Han kunne ikke godta de vilkårene han selv hadde vært med på å forhandle seg fram til!

Forhandlingene i Bryssel gjaldt imidlertid ikke hovedsaken. Hovedsaken er de tre "friheter", planene om en politisk og økonomisk union, EECs u-landspolitikk og tapet av den nasjonale selvråderetten. Dette har vi EEC-motstandere alltid hevdet, og tilhengerne er tydeligvis enige! Aviser som i hele fjor mente at vi måtte "vente og se" hvordan forhandlingsresultatet ble, unnlot aldri å fortelle om EECs velsignelser. "Europabevegelsen" som også ville vente og se, utarbeidet skremselsannonser til ukebladene lenge før forhandlingene var avsluttet. Eksemplene er mange.

Disse simple annonsene er bare en forsmak på hva vi kan vente oss fra tilhengers side fram mot folkeavstemningen. De store næringslivsorganisasjonene (Bankforeningen, Rederforbundet, Arbeidsgiverforeningen osv.), i intimt samarbeid med Høyre, LO- og Arbeiderparti-ledelsen, Utenriksdepartementet og

"Europabevegelsen," vil ikke sky noen midler. De truer med arbeidsledighet, (enda så å si alle framtrede økonomer er enige om at det nasjonaløkonomisk har lite å si hvorvidt vi blir medlemmer eller ikke) Sovjet, synkende levestandard og isolasjon. Tilhengerne disponerer enorme kapitalressurser. Banksjef Johan Melander i Creditbanken har lovet at de ikke skal mangle penger i sin propaganda

Mot dette kan Folkebevegelsen sette en ting: Menneskelig innsatsvilje. Vi er mange, men med begrensede midler. Tilhengerne er få, men har til gjengjeld ingen pengeproblemer. Folkebevegelsen er i dag den eneste organisasjon som kan holde Norge utenfor EEC. Den samler alle grupper av motstandere- bønder og fiskere, arbeidere og funksjonærer, skoleelever og studenter. Dersom vi skal ha noe håp om å hindre norsk EEC-medlemskap, er det imidlertid viktig at også DU slutter opp om Folkebevegelsens arbeid. Alle kan gjøre noe: Spre materiell, stå på stands, gå på husbesøk- mulighetene er mange. Ta kontakt med nærmeste lokalutvalg eller Skoleutvalget!

Til slutt: Vi mener at NGS' EEC-avstemningen 18. og 19. februar er et utmerket tiltak, og vi oppfordrer alle EEC-motstandere til å arbeide for at denne kan vise at gymnasiastene, på samme måte som det store flertall i folket ellers, er mot EEC. STEM NEI!

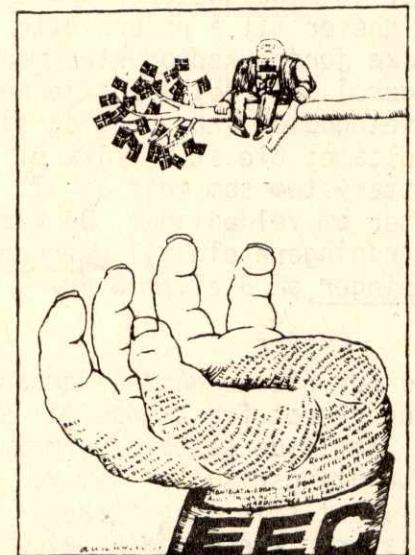
Storkapitalens tre friheter

Romatraktaten slår fast at det i EEC skal rå "frie" kapitalbevegelser, "fri" etableringsrett, og "fritt" arbeidsmarked. Hva betyr dette for det norske folk? Frie kapitalbevegelser og fritt arbeidsmarked innebærer: Kapitalen og dermed arbeidsplassene flyttes til de stedene der den gir størst utbytte. I Norge er det særlig noen industribransjer som lønner seg, nemlig de som utnytter våre naturressurser: vannkraft, olje og til dels tømmer og fisk. Dette betyr ikke at vi automatisk vil miste alle andre arbeidsplasser hvis vi går inn i EEC, men utviklingen vil gå den

veien. Utviklingen mot konsentrasjon av økonomisk makt på få hender vil forsterkes i EEC.

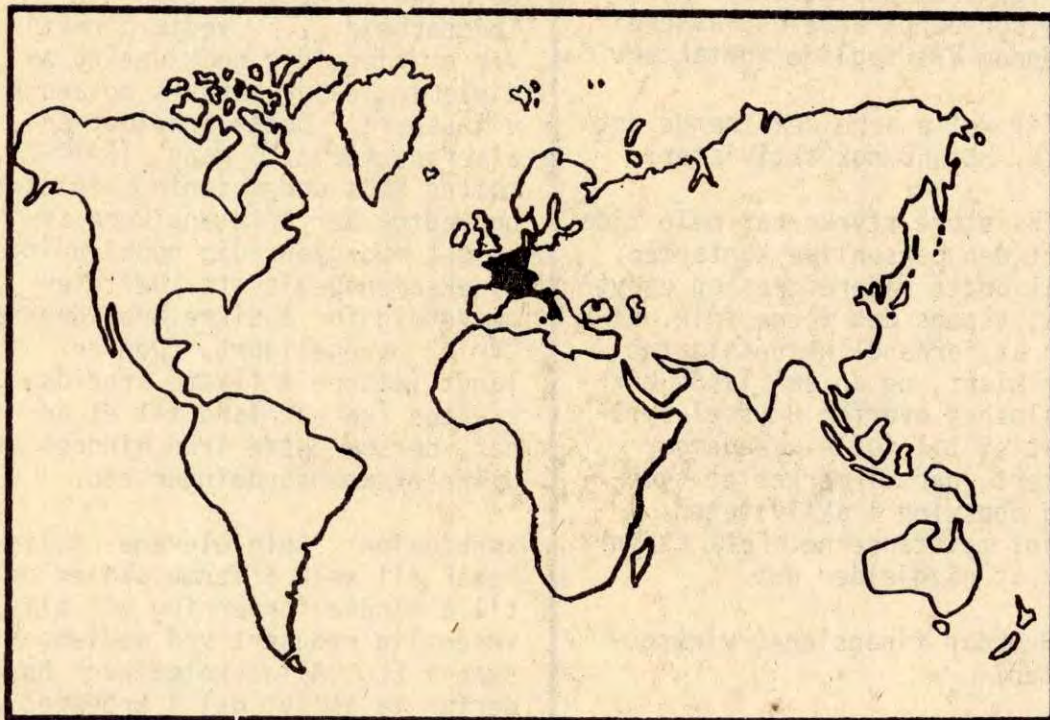
Allerede i dag er situasjonen den at norske kommuner som mangler arbeidsplasser kappes om å tilby bedrifter gunstige vilkår, slik som skatteletter, lavtlønsarbeidere på helkontinuerlig skift, billig strøm og vann. Denne utviklingen vil forsterkes i EEC.

Enkelte EEC-tilhengere hevder at EEC samtidig med at man åpner for kapitalbevegelser, også vil kontrollere dem. EEC har vedtatt

Forts. s. 3.

EEC og den tredje verden

EEC i verdensmålestokk.

I 1963 inngikk EEC Yaoundé-avtalen med 18 afrikanske land, de fleste av dem tidligere franske kolonier. Disse er altså knyttet til EEC direkte, og det må skilles mellom de 18 og andre u-land.

Avtalen behandler 4 områder: Det opprettes noen fellesinstitusjoner: assosieringsråd, parlamentarisk konferanse og voldgiftsdomstol. Det er imidlertid EECs kommisjon som har råderett over det utviklingsfondet som er opprettet. Alle prosjekter skal godkjennes av de 6 EEC-landa før de kan få støtte.

2.

Det skal gis tollmessige fordeler for de 18 i forhold til andre land ved eksport til EEC. Det er likevel ingen frihandel. EEC opprettholder toll på foredlede produkter, og selv på enkelte "råvarer", som sukker og andre matvarer, er det begrensede kvoter og toll for å beskytte EECs jordbruk. EEC har for sin del ganske fri adgang til u-landas markeder..

3.

Det skal være fri etableringsrett. EEC og de 18 er "likestilte". Men det er opplagt at et fattig u-land bare taper på dette på langre sikt. Landet utsetter seg for konkurranse fra EECs kapital og vil ikke kunne bygge opp egen industri.

4.

EEC skal yte finansiell og teknisk assistanse, jfr. ovennevnte utviklingsfond. Men man må merke seg: EEC er spesielt interessert i å bruke denne hjelpen til å lette utnyttelsen av naturrikdommer og kontakten med Europa. Ett eksempel: Øvre Volta ønsket støtte til en oljeledning ut til vestkysten. Avslag kom fordi EEC planla oljeledning fra Algerie til Europa.

Av utviklingsfondets midler ble i perioden 58 - 63 bare 0,6% brukt til industrireise; i perioden 64 - 68 var prosentandelen 1,3.

Konklusjonen på dette må være at EECs politikk overfor u-landa bare befester den "arbeidsdelinga" som er imperialismens kjenne tegn: U-landa får ikke anledning til å bygge opp sin egen industri bak nødvendige tollmurer, men tvinges til å eksportere sine råvarer på EECs premisser.

Et treffende navn?

Et forslag til nytt navn på EEC alias EF: *Westeuropean Communities - WC.*

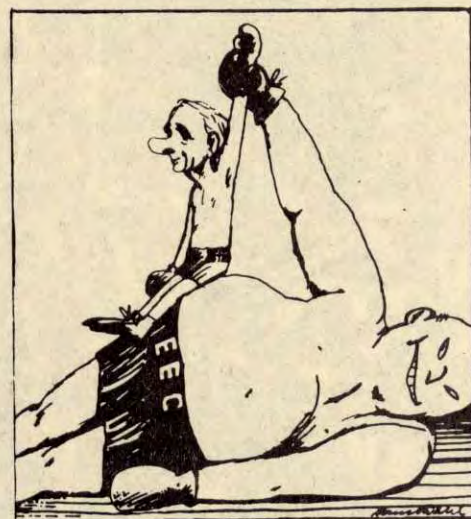
Forts. fra s. 2:

å opprette en økonomisk og pengepolitisk union. Vi må overføre vår myndighet til Bryssel på viktige områder. Til gjengjeld skal Bryssel kunne bruke denne bl.a. til å føre en bra distriktpolitikk, påstås det.

Vi skal se litt på EECs distriktspolitikk. I et sammendrag av Mansholt-planen heter det: "Landbruksregionene, områder der mer enn 20% av den yrkesaktive del av befolkningen er sysselsatt i landbruket (landbruket omfatter her også fisket- red. anm.) og hvor befolkningstettheten vanligvis er under 100 innbyggere pr. kv.km." (Norge: 12) Dersom disse områdene ikke utmerker seg i EEC-målestokk med høy landbruksproduktivitet, er det mulig at "man må resignere og innstille seg på at avgangen fra landbruket i tilfelle blir ensbetydende med en avfolkning." Kommisjonen har ellers regnet ut at "økonomisk livskraftige regioner" må ha et befolkningsgrunnlag på minst 2 millioner. Vi forstår: Små håp for Norges utkantstrøk.

Til slutt litt om den tredje av "de tre frihetene." På det "frie" arbeidsmarkedet er det et hovedmål å skape økt mobilitet. Det vanlige mål for distriktpolitikk er å flytte arbeidsplasser ut i distriktene. Ett av EECs mål med den er å flytte folk inn til de sentrale regionene.

Det samme går igjen i målsettingen for EECs Sosialfond. Det skal yte støtte til omskolering og flytting av arbeidere, og dessuten dele ut arbeidsløshetsstrygd. Konklusjon: En forskrudd distriktpolitikk og en snever sosial politikk sett med folkets øyne.

Hvem vant egentlig i Bryssel?

Kampen mot EEC nå

Redaksjonen i "motstandsavisa" har intervjuet sekretær i Folkebevegelsen, Per Øyvind Nielsen, for å få vite hvordan Folkebevegelsen (FB) planlegger å møte tilhengers storoffensiv i tida framover.

- Når det gjelder motstandspresssa, vil vi i de kommende måneder ha tre hovedaktiviteter gående. Hver 14. dag vil vi gi ut avisa "EEC-nytt" som skal spres over hele landet. "EEC-nytt" skal trykkes i et opplag på 1/2 million eksemplarer; den skal distribueres gratis. Avisa vil bli sendt til alle våre lokale kontakter, som vil sørge for den videre spredning på stands og gjennom husbesøk. "EEC-nytt" vil kommentere sentrale spørsmål i EEC-debatten, intervju kjente folk og ellers ta for seg de ting som måtte dukke opp, på en kortfattet og lettlest måte. Parallelt med "EEC-nytt" vil vi gi ut en veggavis, "Standpunkt", som på en enda mer lettlest måte vil ta for seg sentrale emner. "Standpunkt" vil danne stammen i våre stands, og dessuten skal den henges opp på arbeidsplasser, universiteter og større skoler der det tillates. Den tredje hovedaktivitet innen motstandspresssa er avisa "Trygg arbeidsplassene!", som hovedsak-

lig henvender seg til industriarbeidere og andre lønntakere. "Trygg arbeidsplassene!" vil bli spredt på arbeidsplassene gjennom FBs faglige kontakter.

- Til dette arbeidet trengs det folk. Har FB nok aktivister?

- FBs store styrke har hele tida vært den personlige kontakten. Skal dette videreføres og utbygges, trengs det flere folk. Etter at forhandlingsresultatet var klart, og de små lands maktesløshet overfor Bryssel-byråkratiet til fulle var demonstrert, har vi merket et tydelig oppsving i aktiviteten blant motstanderne. Folk skjønner at nå gjelder det.

- Hvordan finansieres virksomheten?

- På to måter: Kontingent fra våre 75 000 medlemmer - medlems-tallet øker forøvrig stadig - og bidrag fra ca. 300 tverrpolitiske lokallag, bondelag, fiskarlag, bedriftsklubber, fagforeninger og enkeltpersoner. Vi har nå for fjerde gang søkt om statsstøtte, og vi håper at Regjeringa vil innvilge denne.

- Sluttkommentar?

Forts. fra s. 1:

ne kan dessuten ved å henvise til art. 57 ensrette såvel universitets- som høyskolepolitikken. I følge den skal Rådet "med sikte på å lette adgangen til å starte og drive virksomhet som ikke er lønnsarbeid.....vedta direktiver om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre vitnesbyrd." Dette arbeidet er allerede kommet i gang. 16/11-71 møttes EECs undervisningsministre og vedtok der å intensivere arbeidet med gjensidig godkjenning av eksamensbevis etc. Dette er nødvendig for å sikre arbeidernes "frie" bevegelighet. (Det er langt lettere å flytte arbeidskraften fra ett land til et annet, dersom dette ikke hindres av ulike eksamensordninger etc.

Konklusjon: Skole-elevenes muligheter til selv å forme skolen og til å hindre forverring vil bli vesentlig redusert ved medlemskap i EEC. Alle skoleelever bør derfor ta aktivt del i arbeidet mot EEC-medlemskap.

- Folkebevegelsens store styrke er folkeopinionen. Gallup-undersøkelsene, aktiviteten og det utall støtteerklæringer vi har fått fra hele landet viser at vi har folket i ryggen. Det blir en hard kamp, men jeg tror vi har alle muligheter til å vinne i folkeavstemningen.

Folkebevegelsens tog i Oslo 7/6-71. Folkemøtet etterpå samlet i følge NTB 15 000 mennesker.